

прѣгълнемъ; зачто-то, както вече знаемъ, зади уста-та отъ гърло-то на долѣ ся спущать двѣ цѣви, отъ кои-то по еднѣ-тѣ *пищоводъ* или *пжшникъ* слиза храна-та въ стомаха, а по другѣ-тѣ и то по прѣднѣ-тѣ — *душникъ* влиза въздухъ въ бѣлый дробъ.

Душникъ-тъ отъ при третый вратный прѣшленъ на грѣбнака расцѣпа ся на двѣ цѣви: една-та отъ тѣхъ слиза въ дѣсно-то крыло на бѣлый дробъ, а друга-та въ лѣво-то му крыло. Всѣка една отъ тыя цѣви въ крыло-то си пакъ ся распоцѣпа по на двѣ, а тыя пакъ изново по на двѣ цѣвици, и то врьви рѣдомъ все така до крайность та ся расстилать, както что ся разстила стѣбло-то на клончета. Най-задній крайчець на тыя цѣвчицы наричатъ *пжпчицѣ*, зачто-то той е едно дългнесто мѣхурче, прилично наистинѣ на пжпкѣ. Такыва пжпчицы по бѣлый дробъ имало, казвать, на миліоны.

Колчимъ влѣзе въздухъ въ бѣлый дробъ изъ цѣвчицы-тѣ, той издуе всичкы пжпчицы па гы дръжи издуты. Около тыя пжпчицы сѣ ся смрѣжили най-тънкы нищчицы отъ жилѣ-тѣ, по кож-то тече похабена-та черна кръвь изъ дѣснѣ-тѣ поливинѣ на срьдце-то въ бѣлый дробъ, и тамъ кислородъ-тъ на въздуха, что е у пжпчицы-ты, просмукне прѣзь стѣницы-ты имъ и прѣзь жилицы-ты имъ та ся съедини съ вѣглена и водорода у кръвь-тѣ, а пакъ вѣглена-та киселина и водна-та пара, кои-то станжтъ отъ това съединение по сжщый пжтъ просмукнжтъ та влѣзжтъ въ бѣлый дробъ. Че е приближилъ кислородъ до кръвь-тѣ та и е отнялъ вѣглена, то ся познава по това; че похабена-та кръвь, коя-то до сега бѣ тъмночервена, или както казвать черна, сега отведнажъ стане свѣтло-червена или алена. Прѣчистена-та по тоя начинъ кръвь съживи ся, стане сгодна за да храни тѣло-то па ся слѣе въ другѣ еднѣ